

Nasza Matka

Nr 1 (135) styczeń 2018 (rok 13)

Miesięcznik Parafii Matki Boskiej Częstochowskiej w Śmíłowicach

Słowo stało się Ciałem i zamieszkało między nami

„Słowo stało się Ciałem
i zamieszkało między nami.
Wszystkim tym, którzy Je
przyjęli, dało moc, aby się
stali dziećmi Bożymi”.

Jezus nowo narodzony
przynosi nam zbawienie.

Niech to dobro będzie
udziałem nas wszystkich
i każdego z osobna. Niech
Jezus dotknie swoją łaską
każde ludzkie serce.

ks. Proboszcz
Antoni Cebula

SŁOWO BOŻE

(J 1, 14 - 18)

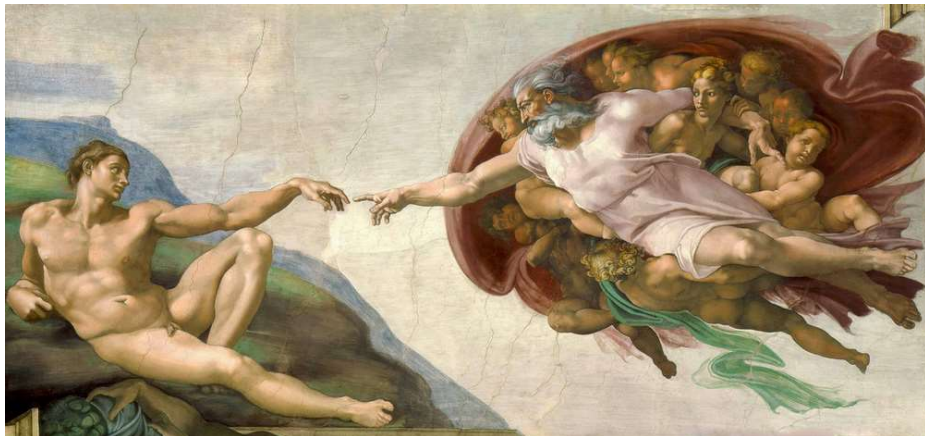
A Słowo stało się ciałem i zamieszkało wśród nas. I oglądaliśmy Jego chwałę, chwałę, jaką Jednorodzony otrzymuje od Ojca, pełen łaski i prawdy.

Jan daje o Nim świadectwo i głośno woła w słowach: «Ten był, o którym powiedziałem: Ten, który po mnie idzie, przewyższył mnie godnością, gdyż był wcześniej ode mnie». Z Jego pełni wszyscyśmy otrzymali - łaskę po łasce. Podczas gdy Prawo zostało nadane przez Mojżesza, łaska i prawda przyszły przez Jezusa Chrystusa. Boga nikt nigdy nie widział, Ten Jednorodzony Bóg, który jest w łonie Ojca, [o Nim] pouczył.

Święci znani i nieznani

Święci Adam i Ewa, pierwsi rodzice

24 grudnia

Adam i Ewa byli pierwszymi rodzicami. W Martyrologium Rzymskim nie ma o nich wzmianki. Jednakże Bibliotheca Sanctorum nazywa ich wprost świętymi. Nie ma też ani jednego wśród pisarzy kościelnych, który by miał odwagę umieszczać rodziców rodzaju ludzkiego wśród potępionych.

Święci Adam i Ewa Adam był pierwszym człowiekiem, praojcem ludzkości. Imię "Adam" wywodzi się od słowa hebrajskiego Adamah, co znaczy tyle, co ziemia, aby podkreślić myśl natchnionego autora, że ciało pierwszego człowieka powstało z materii i do niej powróci (Rdz 3, 19). Nie jest wykluczone, że wyraz "Adam" wywodzi się od słowa sumeryjskiego ada-mu, czyli "mój ojciec" - dla podkreślenia tego, że cały rodzaj ludzki wywodzi się ze wspólnego pnia. Według relacji biblijnej o stworzeniu, Bóg ulepił Adama "z prochu ziemi i tchnął w jego nozdrza tchnienie życia" (Rdz 2, 7), czyli ducha, czyniąc go zdolnym do samodzielnej egzystencji fizycznej i religijno-moralnej. Ukształtował go na swój "obraz i podobieństwo" (Rdz 1, 26; 5, 1). Z Ewą, swą niewiastą, Adam cieszył się rajem - pełnią szczęścia. Po grzechu pierworodnym stracił szczególną i wyjątkową więź z Bogiem. Musiał pracować i w pocie czoła zdobywać chleb powszedni. Był pierwszym rolnikiem.

Ewa to pierwsza kobieta, pramatka, małżonka Adama (Rdz 3, 20; 4, 1; Tb 8, 6; 2 Kor 11, 3; 1 Tm 2, 13). Jej imię oznacza "życie", jak to tłumaczy Pismo święte: "bo stała się matką wszystkich żyjących" (ludzi) (Rdz 3, 20). Opis stworzenia jej "z żebra Adama" podkreśla tożsamość człowieczeństwa kobiety i mężczyzny. Zwiedziona przez szatana, popełniła grzech, powodując nieszczęście duchowe i egzystencjalne. Grzech i kara nie przekreśliły zawartego w błogosławieństwie Bożym daru przekazywania życia, choć sprowadziły cierpienia i trudy. Ewa urodziła Kaina, Abela, Seta i innych.

Ewa jest figurą Maryi, przez którą przyszło na świat zbawienie.

Z opisów biblijnych wynika, że pierwsi ludzie po stworzeniu byli święci. Ich ciała miały nie podlegać cierpieniom ani śmierci. Ich rozum był światły, a wola skłonna do dobrego. Byli szczęśliwi. Ich stan, jak też miejsce przebywania, Biblia nazywa "ogrodem". Aby jednak te wszystkie dary nie były bez żadnej zasługi ze strony człowieka, Pan Bóg wystawił go na bliżej nam nieznaną próbę, którą Biblia w sposób obrazowy przedstawia jako zakaz spożywania owocu z drzewa zakazanego. Pierwsi rodzice, za namową szatana, nie wypełnili polecenia Bożego, dlatego utracili wszystkie przywileje

otrzymane w raju. Pan Bóg w swoim miłosierdziu zapowiedział jednak Zbawiciela świata, który wyjdzie z rodzaju ludzkiego i pokona szatana: przywróci zakłócony przez grzech pierwotny ład - ludziom da zbawienie, a Panu Bogu pełne wynagrodzenie.

Jak żywe było zainteresowanie losami pierwszych ludzi w pierwotnym chrześcijaństwie, świadczy apokryf z I wieku zatytułowany Życie Adama i Ewy. Do naszych czasów dochował się w kilku językach. W języku greckim ma on tytuł Apokalipsa Mojżesza. Według niego, losy naszych pierwszych rodziców miały być objawione Mojżeszowi na Górze Sy-naj, kiedy Pan Bóg przekazał mu Dekalog i rozmawiał z nim przez 40 dni. Po 18 dniach zjawił im się szatan i zwiastował im w postaci anioła, że ich pokuta jest już niepotrzebna, gdyż Pan Bóg przebaczył im grzech. Adam poznał wszakże złego ducha, który był sprawcą wszystkich nieszczęść ludzkich, i uczynił mu z tego powodu gorzkie wyrzuty. Wtedy diabeł przyznał się, że skusił pierwszych rodziców z zazdrości i z nienawiści do rodzaju ludzkiego. Jedna z legend głosi, że Adam miał być pochowany w okolicach Hebronu, inna zaś podaje, że na Kalwarii, gdzie krople Krwi umierającego Chrystusa padły poprzez szczeliny spękanej trzęsieniem ziemi na czaszkę Adama.

Powszechne jest przekonanie, że Adam i Ewa pokutą zadośćuczynili Bogu w tej mierze, w jakiej byli zdolni to uczynić. Zbawiciel zaś, Syn Boży, tak obficie zadośćuczynił za winę naszych prarodziców i tak wiele nam przyniósł dobra, że Kościół ma odwagę śpiewać w liturgii Wigilii Paschalnej: O szczęśliwa wino Adama!

Autor Księgi Mądrości wychwala mądrość Bożą, że "ustrzegła Prarodzica (...) i wyprowadziła go z jego upadku" (Mdr 10, 1). Św. Augustyn w jednym ze swoich listów pisze o bogobożnym życiu Adama i Ewy. W Kościele wschodnim natrafiamy na ślady formalnego kultu Adama i Ewy. Pierwszą niedzielę Adwentu poświęca się przodkom Pana Jezusa. W kanonie na ten dzień kapłani modlą się słowami: "Odadajemy chwałę najpierw Adamowi, który zaszczycony ręką Boga Stworzyciela i ustanowiony naszym pierwszym ojcem, zażywa błogosławionego pokoju

ze wszystkimi wybranymi w przybytkach niebieskich".

Ikonę greckie oraz obrazy łacińskie, kiedy przedstawiają tajemnicę zstąpienia Chrystusa do otchłani, niemal z reguły na pierwszym miejscu przedstawiają Adama i Ewę, wyprowadzonych przez Chrystusa z piekieł i prowadzonych do nieba. W niektórych ikonach wschodnich Chrystus wprost trzyma za ręce naszych prarodziców. Przy bazylice Grobu Pańskiego w Jerozolimie istnieje kaplica poświęcona św. Adamowi. Apokryf grecki z V w. O zstąpieniu (Chrystusa) do otchłani wśród dusz oczekujących Zbawiciela Adamowi oddaje szczególnie pochwały.

W ikonografii ukazuje się Adama i Ewę w scenach biblijnych: stworzenie Ewy obok Adama leżącego na ziemi; scena w raju: Adam w przepasce z liści figowych stoi pod drzewem wraz z Ewą, która podaje mu owoc zerwany z drzewa (czasami winogrona); Adam i Ewa wypędzani z raju przez anioła. Atrybutami naszych prarodziców są: baranek, kłos i łopata - symbol troski o pożywienie.

<http://brewiarz.pl/czytelnia/swieci>

Strona Żywego Różańca

Papieskie intencje modlitewne na rok 2018

Intencja ewangelizacyjna:

Aby w krajach azjatyckich chrześcijanie, wraz z innymi mniejszościami religijnymi, mogli żyć swoją wiarą w pełnej wolności.

Plan kołеды 2018

- **28.12.2017** czwartek ul. Elsnera – 15.30
- **29.12.2017** piątek ul. Jarzębinowa i Górnośląska /lewa str./ - 15.30
- **30.12.2017** sobota ul. Górnośląska /bloki/ - 15.00
- **02.01.2018** wtorek ul. Górnośląska /prawa str./ - 15.30
- **03.01.2018** środa ul. Górnośląska /domki/ - 15.30
- **04.01.2018** czwartek ul. Zgody i Gliwicka /do rodz. Gierlotka/ - 15.30
- **05.01.2018** piątek ul. Gliwicka /od rodz. Szczepanek do rodz. Gracka/ - 15.30
- **06.01.2018** sobota ul. Łączna – 15.30
- **07.01.2018** niedziela ul. Reta Śmiłowicka /od str. Kamionki/ i leśniczówki – 15.30
- **08.01.2018** poniedziałek ul. Reta Śmiłowicka /do rodz. Kołodziej/ - 15.30
- **09.01.2018** wtorek ul. Reta Śmiłowicka /nowe oś./ - 15.30
- **10.01.2018** środa ul. Gliwicka /od Sjesty/ - 15.30
- **11.01.2018** czwartek ul. Jesionowa, Bukowa, Cisów – 15.30
- kołęda dodatkowa ustalana indywidualnie

INTERCJE MSZALNE

Styczeń 2018

Poniedziałek	1 stycznia	Poniedziałek	15 stycznia
Nowy Rok		8 ⁰⁰	
Świętej Bożej Rodzicielki Maryi			
8 ⁰⁰		Wtorek	16 stycznia
10 ⁰⁰	Za ++ Andrzeja i Piotra Wolak		
14 ³⁰		Środa	17 stycznia
Wtorek	2 stycznia	8 ⁰⁰	
8 ⁰⁰	W int. emerytów i rencistów oraz osób starszych	Czwartek	18 stycznia
Środa	3 stycznia	18 ⁰⁰	
8 ⁰⁰		Piątek	19 stycznia
Czwartek	4 stycznia	18 ⁰⁰	
8 ⁰⁰	O powołania	Sobota	20 stycznia
Piątek	5 stycznia	18 ⁰⁰	R. Drozd
8 ⁰⁰		Niedziela	21 stycznia
Sobota	6 stycznia	8 ⁰⁰	
Uroczystość Objawienia Pańskiego		10 ⁰⁰	
8 ⁰⁰		14 ³⁰	
10 ⁰⁰	R. Sosna	Poniedziałek	22 stycznia
14 ³⁰		8 ⁰⁰	
Niedziela	7 stycznia	Wtorek	23 stycznia
Chrzest Pański		8 ⁰⁰	
8 ⁰⁰		Środa	24 stycznia
10 ⁰⁰	R. Orzechowscy	8 ⁰⁰	
14 ³⁰		Czwartek	25 stycznia
Poniedziałek	8 stycznia	18 ⁰⁰	
8 ⁰⁰		Piątek	26 stycznia
Wtorek	9 stycznia	18 ⁰⁰	R. Orzechowscy
8 ⁰⁰		Sobota	27 stycznia
Środa	10 stycznia	18 ⁰⁰	
8 ⁰⁰		Niedziela	28 stycznia
Czwartek	11 stycznia	8 ⁰⁰	
8 ⁰⁰		10 ⁰⁰	R. Gracyalny
Piątek	12 stycznia	14 ³⁰	
18 ⁰⁰		Poniedziałek	29 stycznia
Sobota	13 stycznia	18 ⁰⁰	
18 ⁰⁰	Fatimska	Wtorek	30 stycznia
Niedziela	14 stycznia	18 ⁰⁰	W int. emerytów i rencistów oraz osób starszych
8 ⁰⁰		Środa	31 stycznia
10 ⁰⁰		18 ⁰⁰	
14 ³⁰	R. Zaczek		

HARMONOGRAM SPRZĄTANIA KOŚCIOŁA

Styczeń 2018 - Kwiecień 2018

5 styczeń 2018	Krenczyk Irena
	Pawelczyk Pelagia
	Fojt Barbara
20 styczeń 2018	Krzepina Ryszarda
	Suchanek Marzanna
	Bubała Celina
3 luty 2018	Rzepiak Danuta
	Rozmus Sabina
	Kędzia Irena
17 luty 2018	Polok Anna
	Świerczyńska Małgorzata
	Kęska Rozalia
3 marzec 2018	Zaczek Mirosława
	Miketta Halina
	Gracyalny Danuta
17 marzec 2018	Michalska Krystyna
	Majowska Dorota
	Kamińska Gabriela
31 marzec 2018	Wróblewska Zofia
	Kawka Zofia
	Tyrała Janina
14 kwiecień 2018	Gorol Barbara
	Pajonk Mirosława
	Michalczyk Wiesława
28 kwiecień 2018	Krenczyk Irena
	Pawelczyk Pelagia
	Fojt Barbara

Jeżeli danej grupie podany termin nie odpowiada to proszę zamienić się między grupami we własnym zakresie
(pełny harmonogram obejmujący wszystkie grupy znajduje się w gablotce z ogłoszeniami parafialnymi)

Kącik kulinarny: Ślimaczki z ciasta francuskiego

Składniki:

- 1 opakowanie mrożonego ciasta francuskiego (45-50 dag)
- ok. 40 dag szynki lub innej wędliny
- ok. 40 dag żółtego sera
- 1 jajko
- bazylia
- przyprawy

Sposób przygotowania:

Ciasto rozmrozić. Rozwałkować na płat ok. 40 x 50 cm. Na cięcie poukładać szynkę i ser żółty pokrojone w cienkie plastry (najlepiej kupić już pokrojone). Można także dać jedynie ser. Zwinąć od dłuższej strony w roladę. Można dodać ulubione przyprawy. Szew

posmarować białkiem i docisnąć żeby się dobrze skleił. Roladę pokroić w centymetrowe plastry. Piec w nagrzanym piekarniku przez ok. 20 min. w 190-200 stopniach. Po 15 min. posmarować żółtkiem zmieszonym z łyżką wody.

gmb

Kącik humoru

Kolega pyta kolegę:

- Jak minęły święta?
- Wspaniale! Żona serwowała mi same zagra-
niczne potrawy.
- Jakież?
- Barszcz ukraiński, fasolkę po bretońsku, pierogi
ruskie i sznycel po wiedeńsku z kapustą włoską.

Przedszkolak pyta kolegę:

- Co dostałeś na gwiazdkę?
- Trąbkę.
- Mówiłeś, że dostaniesz lepsze prezenty!
- To super prezent! Dzięki niej zarabiam codzien-
nie złotówkę!
- W jaki sposób?
- Tata mi daje, żebym przestał trąbić!

Dwóch chłopców spędza noc przed wigilią u dziad-
ków. Przed pójściem spać, kłękają przed łóżkami
i modlą się, a jeden z nich ile sił w płucach woła
głośno:

- Modlę się o nowy rowerek, modlę się o nowe
żołnierzyki, modlę się o nowy odtwarzacz dvd...
- Starszy brat pochylił się i szturchnął go mówiąc:
- Dlaczego tak krzyczysz? Bóg nie jest głuchy. Na
to chłopiec:
- Nie, ale babcia jest.

Po pastercie proboszcz pyta organistę:

- Dlaczego koledę „Lulajże Jezuniu”
zagrał pan w rytmie disco polo?
- Żeby Jezusek w kolebce szybciej przestał płakać.

- No tak. Może Jezusek przestał płakać, ale szko-
da, że pan nie widział jak ludzie tańczyli przed
szopką!

Burek mówi do Azora:

- Już nie mogę się doczekać tych świąt!
- Dlaczego?
- Nie dość, że dostanę dwa worki świeżuteńkich
kości, to jeszcze ludzkim głosem będę mógł
powiedzieć swojemu panu, co o nim myślę!

W czasie świąt Bożego Narodzenia w domu rodzi-
ny Masztalskich śpiewa się koledy. Małej Małgosi
poda się koleda "Wśród Nocnej Ciszy". Niedługo
po jej zaśpiewaniu babcia jedząc pieczonego
zająca mówi:

- Patrzcie, znalazłam śrut!

Małgosia pyta:

- Mamo, czy to jest właśnie ten śrut nocnej ciszy?

W noc wigilijną chłop wchodzi do obory, patrzy na
krowy i mówi:

- Powiedźcie coś. Podobno w tą noc zwierzęta
mówią.
- Nie umiemy po polsku, jesteśmy rasowe krowy
holenderki.

Mama pyta Jasia:

- Dlaczego chcesz, aby św. Mikołaj przyniósł ci
dwa komplety kolejki elektrycznej?
- Bo ja też chcę się bawić, kiedy tatuś jest w domu.

Papież Franciszek: Idźmy z ufnością do Jezusa, niosąc dramaty współczesności (25 grudnia 2016) – fragmenty

"Ukazała się łaska Boga, która niesie zbawienie wszystkim ludziom" (Tł 2,11). Słowa apostoła Pawła ujawniają tajemnicę tej świętej nocy: ukazała się łaska Boga, Jego bezinteresowny dar; w dany nam Dzieciątku miłość Boga wobec nas staje się konkretną.

Jest to noc chwały, tej chwały ogłoszonej przez aniołów w Betlejem, a także nam dzisiaj na całym świecie. Jest to noc radości, ponieważ od teraz i na zawsze Bóg, Odwieczny, Nieskończony jest Bogiem z nami: nie jest dalekim, nie musimy Go poszukiwać na orbitach niebiańskich lub w jakiejś mistycznej idei; jest blisko, stał się człowiekiem i nigdy nie odłączy się od naszego człowieczeństwa, które uczynił swoim. Jest to noc światła: to światło, o którym prorokował Izajasz (por. 9,1), a które rozjaśni tych, którzy chodzą w ciemności, pojawiło się i ogarnęło pasterzy z Betlejem (por. Łk 2,9).

Pasterze odkrywają po prostu, że "Dziecię nam się narodziło" (Łz 9,5) i pojmują, że cała ta chwala, cała ta radość, całe to światło skupia się w jednym punkcie, w tym znaku, który wskazał im anioł "Znajdźcie Niemowlę, owinięte w pieluszki i leżące w żłobie" (Łk 2, 12). Zawsze jest to znak, by znaleźć Jezusa. Nie tylko wówczas, ale również dziś. Jeśli chcemy świętować prawdziwe Boże Narodzenie, rozważajmy ten znak: krucha prostota niemowlęcia, łagodność jego położenia w żłobie, czuła miłość pieluszek, w które był owinięty. Tam jest Bóg. [...]

Pozwólm, by wyzwaniem dla nas było Dzieciątko w żłobie, ale także dzieci, które nie leżą dziś w kółysce, otoczone pieśczęcią miłości matki i ojca, ale leżą w nędznych "żłóbkach godności": w podziemnym schronie, by uniknąć bombardowania, na chodniku wielkiego miasta, na dnie łodzi przeciążonej migrantami. Pozwólm, by wyzwaniem dla nas były dzieci, którym nie pozwala się narodzić, te, które płaczą, bo nikt nie zaspokaja ich głodu, te, które nie trzymają w rękach zabawki, lecz broń.

Tajemnica Bożego Narodzenia, która jest światłem i radością stanowi wyzwanie i wstrząs, ponieważ jest równocześnie tajemnicą nadziei i smutku. Niesie z sobą smak smutku, bo miłość nie jest przyjęta, życie jest odrzucone. Tak stało z Józefem i Maryją, którzy zastali drzwi zamknięte i położyli Jezusa w żłobie, bo "nie było dla nich miejsca w gospodzie" (w. 7). Jezus urodził się będąc odrzuconym przez jednych i przy obojętności większości.

Także dzisiaj może być taka sama obojętność, gdy Boże Narodzenie staje się świętem, w którym protagonistami stajemy się my sami, zamiast Niego; kiedy światła komercji spychają w cień światło Boga; kiedy gonimy za prezentami a pozostajemy niewrażliwymi na osoby usunięte na margines.

Ale Boże Narodzenie ma przede wszystkim smak nadziei, ponieważ, pomimo naszych ciemności jaśniej światło Boga. Jego łagodne światło nie budzi lęku; Bóg będąc w nas rozmówczym, przyciąga nas swoją czułością, rodząc się ubogim i kruchym pośród nas, jako jeden z nas. Rodzi się w Betlejem, co oznacza "dom chleba". Wydaje się, jakby chciał nam powiedzieć, że rodzi się dla nas chlebem; rodzi się do życia, aby dać nam swoje życie; przychodzi w nasz świat, aby nam przynieść swoją miłość. Nie przychodzi, by pożreć i rozkazywać, ale by karmić i służyć. Istnieje zatem bezpośrednia nić łącząca żłóbek i krzyż, gdzie Jezus będzie chlebem łamanym: jest to bezpośrednia nić miłości, która daje siebie i nas zbawia, która daje światło naszemu życiu i pokój naszym sercom.

Zrozumieli to w ową noc pasterze, którzy należeli do ludzi zmarginalizowanych tamtych czasów. Ale nikt nie jest marginalizowany w oczach Boga i to właśnie oni byli zaproszonymi na Boże Narodzenie. Ci, którzy byli pewni siebie, samowystarczalni, zostawali w domu, wśród swoich spraw; natomiast pasterze "udał się z pośpiechem" (por. Łk 2,16). Także i my pozwólm, by tej nocy Jezus nas wezwał i zwołał, idźmy do Niego z ufnością, wychodząc od tego, w czym czujemy się zmarginalizowani, wychodząc od naszych ograniczeń. Pozwólm, by dotknęła nas czułość, która zbawia. Zbliźmy się do Boga, który staje się bliskim, zatrzymajmy się, by spojrzeć na żłóbek, wyobraźmy sobie narodziny Jezusa: światłość i pokój, najwyższe ubóstwo i odrzucenie. Wejźmy w prawdziwe Boże Narodzenie wraz z pasterzami, zanieśmy do Jezusa, to czym jesteśmy, nasze marginalizacje, nasze nie zagojone rany. W ten sposób zasmakujemy w Jezusie prawdziwego ducha Bożego Narodzenia: piękno bycia kochanymi przez Boga. Wraz z Maryją i Józefem jesteśmy przed żłóbką Jezusa, który rodzi się jako chleb dla mojego życia. Kontemplując Jego pokorną i nieskończoną miłość, powiedzmy Jemu "dziękuję": dziękuję, ponieważ uczyniłeś to wszystko dla mnie.

BIULETYN PARAFIALNY

RZYMSKOKATOLICKIEJ PARAFII p.w. M. B. Częstochowskiej

Redaktor Naczelny: Ks. Proboszcz Antoni Cebula

Redaktor Techniczny: Grzegorz Bubala

Adres redakcji: ul. Jesionowa 11, 43-190 Mikołów Śmitowice, tel.: (032) 226 14 65

E-mail: smilowice@katowice.opoka.org.pl

strona internetowa: www.parafia-smilowice.katowice.opoka.org.pl

(Pismo przeznaczone na wewnętrzny użytek parafii)